

liko ljudi v Ameriko, iskat si ondi sreče, katera se jih doma izogiblje.

Primorsko. Sv. očetu je 65 slov. občin poslalo udanostno izjavo. — Laški list »Corriere« grdo napada slov. profesorje v Gorici, češ, da pijančujejo z dijaki ter jim potlej v šoli »gledajo skozi prste«, laškim dijakom pa so »preganjanci«. Zlobno natolecevanje! — Lasko društvo »Lega« razpošilja med slov. ljudstvo okoli Trsta laške molitvenike, se ve, da ne zavoljo pobožnosti, ampak naj zvabi ljudstvo v svoje laške mreže!

Istersko. Znani gospod vit. Schwarz, c. kr. okr. glavar v Novem mestu, sedaj pa v Parizu, kaže se ondi za prijatelja Lahov nič manj, kakor prej kranjskih Nemcev, vselej pa na škodo slov. ljudstva. Poslanec Spinčič ga je sedaj v drž. zboru ostro bičal, pa si ne obljubimo kaj, da bode pri njem izdalo.

Hrvaško. Na praznik sv. Jožefa so obhajali v Zagrebu godovanje »najodličnejšega Hrvata«, škofa dr. J. Strossmayerja. Nekaj časa pa niso marali za nj, češ, da je premalo Hrvat. Vladna stranka pa ga slej ko prej ne mara ter gleda na nj, kakor na očeta panslavizma.

Ogersko. Sedanje ministerstvo je v službi ne toliko države, kolikor kalvincev. Teh papež, Koloman Tisza drži za vajeti in ministerstvo mu je pokorno, če tudi ne vselej rado. Kako dolgo bode še to ministerstvo na krmilu? Nekateri trdijo, da ne več dolgo, drugi pa in sodimo, da z večjo pravico, mislijo, da še ministerstvo ne odstopi tako hitro, kajti Tisza si še ne upa na vrh in sedanje ministerstvo dela mu lepo pot, čemo bi tedaj ne ostalo še dalje njemu v službi!

Vunanje države.

Rim. Nekaj držav prosi sv. očeta Leona XIII. naj skličejo shod v Rimu, na katerem se sklene v imenu evropskih držav, da preneha igrališče v Monte Carlu in v Monacu. Na le-teh se zaigra leto na leto milijone denarja in velikrat tudi življenje.

Italija. V zadnjem času so anarhisti t. j. ljudje, ki jim ni po volji, da še kdo drug kaj ima v tem, ko sami nimajo ničesar, v Rimu in tudi po drugih mestih držni in skorej noben dan ne napoči, da ne razpoči pred kako hišo pogubna petarda. Doslej so 28 tacih ljudi v Rimu zaprli, toda kaj je to, saj raste z vsakim dnevom število nezadovoljnejšev!

Francija. Jules Ferry, predsednik v senatu, je nagloma umrl in pokopali so ga na drž. stroške. Mož je o svojem času preganjal sv. cerkev, zadnja leta pa je to obžaloval in mislil je, da postane kedaj še predsednik republike. — Razne skupine poslancev se pogovarjajo, ne kaže li drž. zbora razpustiti, saj stoji največ poslancev na sumu, da se jih drži denar »panamske družbe«. Kaj so vam republikanci pač žalostni možje!

Belgija. V glavnem mestu, Brüssel, so delalci sklenili neki odpovedati delo, ako ne dobijo volilne pravice. To pač ni prava pot in po njej se ne pride do pravice!

Anglija. V tovarnah se misli vpeljati 8 ur dela na dan in sedaj le za poskus na eno leto. Ako se poskušnja obnese, razširi se potem ta čas za delo na vse tovarne. Plačilo ali mezda delalcev ostane pa stara, tedaj ne manjša.

Nemčija. Cesar Viljem se odpelje koncem aprila v Rim k srebrni poroki laškega kralja, toda z nekakim strahom, kajti redarjev iz Berlina je treba doli v Rimu, sicer tam za cesarja ni varno — zavoljo nemških anarhistov. Toliko pa vendar-le ni treba strahu! — Ako v drž. zboru ne vsprejmejo postave za dveletno vojaško službo, razpusti vlada drž. zbor in kar je več, ne skliče mesto njega novih poslancev, ampak cesar sam odredi, da enaka postava obvelja! Tako se vsaj piše v listih.

Rusija. Judje dajo ruski vladi veliko dela: ona bi se jih rada odkrižala, toda judje so denarni, ali za-nje se poteguje vse, kar ima denar v rokah in to potegne tudi pri ruski vladi visoko! — Trgovinska pogodba z nemško vlado utegne se vendar-le še dognati. Za obe državi je take pogodbe treba, sicer jima ne izostane škoda, ki se ne da iz lehka popraviti.

Bolgarija. Knez Ferdinand, princ Koburški, se ni ozdravel, ali zatrjuje se, da njegova bolezen ni nevarna. — Metropolita Klementa čaka še ostra preiskava, ker ga imajo na sumu, da je v službi ruske vlade. Le-ta sum ni brez vsega!

Srbija. Pri volitvah v skupščino, državni zbor v Belem gradu, je dobila vlada večino poslancev na svojo stran, vendar pa ne tolike, da bi bila brez skrbi. Radikalcev bode v skupščini precejšnje število. Tudi tukaj se pozna, da ima ruska vlada svoje roke vmes.

Turčijo. Sultan je nekako v skripcih, kajti angleški poslanik v Carigradu je njegov prijatelj in svetovalc, toda v Aziji, v Armeniji so Angležani hudi nasprotniki sultanove vlade. Kdo pomore v tem sultanu iz zadrege?

Afrika. V Dahomejskih pokrajinah so vedne vojske. Francoski vojaki imajo veliko dela z domačo vojsko. Kralj Behanzin se pritožuje, da so teh bojev krivi le francoski generali. Nekaj že gotovo!

Amerika. V »združene države« pripelja se veliko blaga iz Evrope, največ od judovskih trgovcev, ali na zabojih se zapisuje redno manjša cena, kakor je vredno blago v njih. Sedaj pa vlada tega več ne trpi in naloži visoko kazen na tako goljufijo.

Za poduk in kratek čas.

Značaj.

Napisal J. Sattler.

(Dalje.)

Značajni mož je odkritosrčen; kar je v srcu, to je na jeziku; on se ne prilizuje in ne klečeplazi. Bog pomagaj, kako žalostno je v tem pogledu po svetu. Koliko imamo ljudi, ki pojo, žvižgajo, vriskajo in javkajo v tistem tonu, kakor se jim zapoveduje! Ni svobodnega, samosvestnega, moškega mišljenja in dejanja. Ti sužnji se boje misliti, kamo-li govoriti ali delati — brez dovoljenja. Laskajo se in klanjajo spredej in zadej mogotcem, če ne drugim, pa vaškim, da bi si prihljili njih naklonjenost.

Po mestih, vzlasti, kjer še vlada nemška ali nemška večina, je družno življenje potrebno, kakor dihanje. Vsak pošten narodnjak se bode torej oklenil čitalnice. Na žalost moram reči, da se pojavljajo v tem oziru tu pa tam čelarni značaji. Brr! Zadosti teh grdih vzgledov, ki se pa, žal Bog, nahajajo povsod in v vsakem stanu. Za te je pisana nastopna basen:

Nekdo bi bil rad Satirov prijatelj; povabi ga torej na obed. Sedla sta za mizo; ker je pa bilo hladno, piha mož v roke, da bi si je ogrel. Ko Satir to vidi, vpraša ga, čemu tako dela. Mož mu odvrne, da si hoče s sapo ogreti roke. Med tem prinesijo na mizo juho. Ker je bila vroča, piha zopet gospodar, da bi jo ohladil. Ko Satir to vidi, vpraša z nova, čemu tako dela; mož mu pa odvrne, da hoče ohladiti juho. Na to reče Satir: »Jaz nečem biti tvoj prijatelj, ker z istimi usti piháš mrzlo in vroče«, ter ustane brž in odide. Takih dvojezičnikov se ogiblje vsak poštenjak, ker so gnjusoba in sramota človeški družbi.

Nek odvetnik, ki je nekda celo pisateljaval za

Mohorjevo družbo in v »Ljubljanski Zvon« poslal je nekomu ekspenzarij ali račun pisan do sredine in slabi slovensčini; tu je pa siromak popolnoma opešal; kajti naslednje vrste bile so čisto nemške. Ta mož se torej le hlina Slovenca, v resnici pa je nemškutar in omenjeni ekspenzarij kaže toliko breznačajnosti, kolikor ima nemških besed.

Značajni mož si prizadeva natančno izpolnjevati svoje dolžnosti, katere mu nalagata poklic in vest. Akoravno se mu stavijo včasih silne zapreke, skuša vendar vse premagati; in če ne doseže cilja svojega, ima pa vsaj zadoščenje, da je delal, kolikor je mogel.

Nekdo je govoril svojemu prijatelju na grobu in rekel med drugim tudi to: »Presrečno je ljubil svojo ženo; bil je ljubeznjiv oče svojim otrokom; zvest svojim prijateljem; prizanesljiv svojim sovražnikom; priden gospodar: vselej mož-beseda. Bil je vedno značajan in uzoren Slovenec in tudi v najhujših časih nikdar ni zatajil slovenske svoje matere. Mnogo je moral radi tega pretrpeti od nestrpnih nasprotnikov. Bil je dosmrtni ud družbe sv. Mohorja, ustanovnik podružnice sv. Cirila in Metoda, ud Matice Slovenske in je sploh rad podpiral vsa narodna podjetja. Naj počiva v miru«. Jaz pa pristavim: škoda tako vrlega značaja; takšnih mož potrebuje domovina! (Konec prih.)

Smešnica. »Oj«, toži debeli krčmar, »oj, kaj bode? Čisto sem ob tek, vsaka jed mi ostane, nič mi več ne diši!«. »Kaj bode?« povpraša zadej srenjski sluga, »kaj bode? Meni jo dajte vselej in mojim otrokom, pa ne ostane niti kosti«.

Razne stvari.

(Na znanje.) Katoliško tiskovno društvo v Mariboru nima svojega občnega zbora v sredo, dne 5. aprila, ampak preloži se to zborovanje, iz važnih uzrokov, na poznejše dobo.

(Rimskim romarjem Slovenskim) vtegnila bi dobro služiti »Rimska božja pot in slov. romarji« (1888), spisal kanonik dr. Ivan Križanič, katero prodaja tiskarna sv. Cirila v Mariboru, izvod po 20 kr. ter tudi po pošti ne stane več.

(Denar.) Srebrni denar po dva goldinarja in po 25 krajcarjev še velja samo do konca meseca maja, potem pa se zameni še samo na Dunaji; od 1. julija naprej pa se več ne vsprejme tak denar.

(Vojaštvo.) Pri naši armadi dobijo novo uniformo in sicer ne več tako »vrešeče«, kakor je sedanja. Razlika pri polkih ne bode več na kolirjih, ampak samo še na gumbih.

(Šolstvo.) Gosp. Rok Škrjanec, nadučitelj v Makolah, je umrl v 53 letu svoje dobe. Gg. Janez Majer, učitelj v Pernicah in Julij Škoflek, podučitelj na Bizeljškem, stopita v pokoj.

(Slov. pevsko društvo) na Ptui pripravlja za letošnje poletje večjo pevsko veselico. Le-ta bode dne 6. avgusta v Mariboru.

(Častno občanstvo.) Veleučeni naš rojak, preč. gosp. dr. Jožef Muršec, lav. in sekov. konsistorijalni svetovalec, imenovan je častnim občanom v občini Trnovci zaradi njegovih obilnih zaslug za cerkev, šolo in župnijo Sv. Bolfanka v Slov. goricah.

(Občina) Brstje pri Ptui sprejela je v torek juda Friedrich za občana! Našim možakom, tako se nam piše od ondot, je zmanjkalo drobiža in ker je jud Friedrich občini bornih 100 gld. ponudil, podelili so mu domovinsko pravico. Denar je sicer vladar, a pamet je žamet!

(Sv. misijoni Celjskih oo. lazaristov) vršijo se od dne 21. do 29. marcija v Podsredi; od dne 6. do 16. aprila na Planini; od dne 30. aprila do dne 7. maja v mestu Radgoni (slov. in nemško); od dne 14. do dne 24. v Sv. Petru pri Radgoni; od dne 27. maja do dne 4. junija v Št. Lovrencu na Dravskem polju; od dne 24. junija do dne 2. julija pri Sv. Ožbaltu ob Dravi.

(Nestrpnost.) Nekateri slov. gospodje v Celji so namenili v gledišči pripraviti glediško igro na korist pogorelcem v Št. Rupertu v Savinjski dolini, toda mestni zastop jim na predlog Nemca (!) Julija Rakuša, ni prepuštil v ta namen nemškega gledišča. Kako lepo je to od mesta, ki živi najbolj ob kmečkih žuljih!

(Nemško društvo.) V Celji obstoji »nemško društvo« in človek pričakuje, da so udje tega društva sami pristni Nemci. Ali glejte: doslej je bil načelnik društvu Kranjec dr. Sajovic, sedaj pa je Haložan Julij Rakuš in v odboru so e: Savinjecan dr. Kovačič, Škofljan dr. Stepišnik, Slatinčan dr. Hojzel, Posavec dr. Jesenko itd. Iz tevtoburških goščav pa ne vemo, če je kdo v tem nemškem društvu.

(Bolezen.) V Kotu pri Oplotnici se je pokazala posebna bolezen: bolniku postane vrat trd, da ne more gibati glave. Dvoje ljudi je ondi za to boleznijo že umrlo, več drugih pa še ni iz nevarnosti. Bolezen je nalezljiva.

(Posojila) vzame mestna občina v Mariboru v znesku 150.000 gld. od mestne hranilnice. S tem je ta občina srečno prišla do dolga za milijon goldinarjev!

(Veselico) s tombolo priredi v ponedeljek, dne 3. aprila 1893 požarna bramba v Ključarovcih s prijaznim sodelovanjem Križevskih pevcev v gostilni gosp. Fr. Jureša pri Križevskem kolodvoru v korist fonda za nabavo gasilnega orodja. Začetek ob 3. uri popoldne. Odbor.

(Nadomestek.) Ker se je nekaj slov. Štajarcev izselilo v Ameriko, zato kliče vit. Schönerer v »Mbg. Ztg.« sedaj Nemce dol s Čehov, naj se naselijo dol, na slov. zemlji. No, ta klic ostane naj pač le klic v puščavi!

(Okr. zastop.) V pisarni okr. zastopa v Mariboru leži račun tega okraja do dne 2. aprila volilcem na ogled. Želeti je, da si ga naši možje ogledajo na tanko predno pride v sejo okr. zastopa, posebno še pa gledé na ceste, za katere in koliko se je za-nje izdalo denarja?

(Sejem.) Zadnjo soboto ni bilo na sejmu v Mariboru več toliko špeharjev, vendar pa še 47 vozov, špeha se je prodalo na železnico 1551 kg. Krompirja je bilo 49 voz, cena je bila še ugodna, razven pri žitu.

(Cigan.) V Zagrebu je na zadnjem sejmu videl cigan par lepih konjev privezanih na sejmšči, gospodar je pa v oštariji. Brž se cigan postavi h konjema ter gleda okoli po kupcu za nju. Kupec pride kmalu in misli, da sta konja ciganova ter mu našteje za nju 200 gld. Ko pa hoče potlej odgnati konja, oglasi se gospodar konjev, cigana z denarjem pa že ni nikjer več. Sedaj ga pač iščejo žendarji, a niso ga še našli.

(Popravek.) Mož, o katerem je »Gospodar« zadnjič naznanjal, da je v svojo ženo pognal sekuro in palec z drevesa, bil je v Žičah pri Ločah, a ne v Zrečah, kakor se je po pomoti tiskalo.

Listič upravnštva: Gosp. J. K. v Konjicah: Zadnjokrat je bila plačana naročnina dne 25. avgusta 1891.

Loterijne številke.

Trst 18. marcija 1893:	62, 24, 41, 90, 27
Linc „ „ „	34, 60, 48, 13, 67